

Чарівна флейта

Галина Римар

Казка-п'єса

В однім славнім королівстві
завжди лад був, добрі всі.
Від світання й до смеркання
працювали і пісні
найпрекрасніші творили,
у достатку, мирі жили.
Гарно ниви обробляли,
квітники, сади плекали.
І в садочках, на баштанах
все родило-достигало.
Діти старших поважали,
їм в усьому помагали,
вчились змалечку добру.
І жилося в краю тім
добре старшим і малим.
За горами, за крутими
жив зміїще лютий, злий.
І дізнавсь про край привільний —
розлютивсь, бо заздрив всім.
І на край Добра і Світла
наслав злий і лютий вітер,
що розносив сум, незгоду,

сварки, бійки між народу.
Вже у кожнім домі лихо,
сваряться дорослі й діти.
Лад і мир війна змінила,
нема згоди, нема діла.
Діти в школах неслухняні,
не слухають тата, мами.
Став той край занепадати...
Ось і зимонька прийшла,
сипле сніг на всі поля.
Сніжиночки здивувались:
— Що із добрим краєм сталось?
Нас матусенька Зима
вчила землю укривати,
все живе оберігати
від морозів, від вітрів...
Люд став непривітний, злий...
— Не радіють нам, пухнастим,
не виходять зустрічати!
Королева снігова
в краю мерзлоти жила
(королева дивиться в люстерко):
— Вже моя прийшла пора!
Повно діток неслухняних,

подарую їм кристали
замість серця крижані —
служать хай тепер мені!

У тварин перетворю,
в свої сани запряжу!

(Виходять троє хлопчаків.)

— Ось вони, ледачі діти!

(Махає на них своїм жезлом.)

Будете мені служити!

Санки Кая підійдуть.

Нас чекає до-о-вга путь!

(Хлопці самі впрягаються в "сани" (візочок на колесах) і важко тягнуть, витираючи мокре чоло, королеву за ялинку)

А сніжинки закружляли,

скрізь чарівника шукали

(кружляють і видивляються з-під рук довкола).

І нарешті відшукали і отак йому сказали:

— Треба край цей рятувати!

— Бачу й сам, що кепські справи.

Та безсилий в цьому я,
моїх добрих чар замало,
щоб здолати кригу зла.

Підсобити в цьому зможе
донька королеви Лади —
принцеса Поліна Перша.
Має флейту чарівну.
Як на ній вона заграє,
все тоді на місце стане!
Знов сніжинки полетіли
й до принцеси говорили:
— Зичимо здоров'я вам!
Світ врятуйте від злих чар!
І принцеса усміхнулась.
Лиш вустами доторкнулась
до сопілочки вона —
і музика полилась...
Край мелодія збудила,
у серця Добро вселила.
Здивувались хлопчакі:
— Що це з нами?
— Що було?
Й повернулось в край Добро!
Знову лад в країні, тихо.
Залунали знов пісні.
Люди узялись за розум.
Скрізь затишно, в праці всі.

Як дізнався змій про це —
з люті лопнув і помер.
У тім краю добре буде,
де працюють добрі люди,
де науку здобувають
і про край свій вірно дбають.